

Strana 8

Širenje Božje reči
u Britanskom
muzeju

Strana 10

Pobeda je sigurna

Strana 14

Narandže
pastora
Andersona

Pregled 2/2019

Adventistički svet

Adventistički svet

O naslovnoj strani

Ma Huan, prikazana na svom venčanju, nosi tradicionalnu kinesku svadbenu haljinu. Rođena Kineskinja, došla je u Adventistički međunarodni institut za napredne studije (AIAS) da bi se kao učiteljica bolje obučila za širenje ljubavi prema Isusu. U tom Institutu sreća je svog budućeg muža, Lin Huiganga, koji je učio za pastora. Posle studija vratili su se da služe u Kini.

Fokus

10 Pobjeda je sigurna

Svet

8 Vera u akciji

Moja crkva

3 Komentari vesti

6 Globalni pogled

16 Glas milenijalca

Živa vera

14 Mogu li da ti ispričam priču?

Zdrave crkve, zdrava misija

BIL NOT

„Tako svako drvo dobro rodove dobre rađa, a zlo drvo rodove zle rađa. Ne može dobro drvo rodova zlijeh rađati, ni drvo zlo rodova dobrih rađati“ (Mat. 7,17-18).

Nadahnut mudrost čuvene Isusove izreke jasna je svima koji nešto znaju o voćkama – ili ljudima.

Pre nekoliko godina naša porodica živela je u domu koji je krasio mali voćnjak u zadnjem delu imanja. Kad smo se tamo doselili krajem septembra, čekalo nas je obilje krušaka, jabuka i šljiva, iako je voćnjak bio skoro potpuno zanemaren te sezone. Pošto ga je pametniji i iskusniji voćar od mene prethodno dobro posadio, dobro navodnjavao i dobro orezivao, voćnjak je dao obilje plodova koje smo delili prijateljima, pravili džemove i marmelade, i mnogo puta se njima sladili. Dobro drveće je rodilo dobre plodove.

Isto tako, ne treba da nas čudi što Isus nije mislio samo na poljoprivredu u svojim mudrim rečima. On je opisivao osnovnu vezu koja postoji između zdravih izvora i zdravih ishoda, između posvećenih ljudi i pobožnog ponašanja. Ne možemo da očekujemo zdrave plodove sa nezdravog korena.

Ovde učimo o osnovnoj potrebi za mudrim i jakim crkvenim zajednicama kao izvoru i osloncu osnovne misije crkve za ovaj svet. Baš kao što je nerazumno očekivati lepe kruške, bez ijednog nedostatka, sa sparšenog i bolesnog drveta posađenog u ispošćenju zemlji, isto je tako nerazumno očekivati snažno i podsticajno svedočenje od ljudi koji nisu nikad okusili dobrobit crkvene zajednice kakvu opisuju Isus i Novi zavet. Nalog iz jevanđelja: „Idite dakle i naučite sve narode“ (Mat. 28,19), može se ispuniti samo u okvirima crkve stvorene tim jevanđeljem, kao mestom gde se uvek dešavaju praštanje, isceljenje, obnova i preobražaj.

Isus nam ne postavlja frustrirajući isključivi izbor: ili imati zdrave crkvene zajednice, ili moćnu misiju širom sveta. Međutim, jasno stavlja do znanja da postoji direktna veza između te dve neophodnosti. On je svoje učenike slao da idu dalje, ali ih je i pozivao da Mu se vrate sa pričama o Božjoj moći i čudima (Luka 10,1-12.17-20). Pavle bi polazio na svoja misionarska putovanja iz crkvene zajednice koja ga je ovlastila da ide i koja ga je volela i molila se za njega, i vraćao se u tu zajednicu, koja ga je dočekivala dobrodošlicom i podržavala ga, što je bilo od vitalnog značaja za njegov uspeh. Zdravlje rađa zdravlje: molitva, podrška i praštanje unutar crkvenih zajednica stvaraju misionare koji će svoje lično svedočenje o isceljenju i obnovi izneti drugima.

Plodovi adventističke misije nastaju trudom snažnih adventističkih zajednica koje su koren misije. Gde god vas Bog postavi – bilo da gradite svoju lokalnu crkvu, ili da nastojite da za Isusa pridobijete još više vernika – radosti misije vam s pravom pripadaju.

Digitalni evanđeoski centar osnovan na Filipinima

Edvard Rodriges, vesti iz Južnoazijsko-pacifičke divizije

Adventistička crkva sedmog dana nedavno je predstavila prvi Centar za digitalni evangelizam pri Adventističkom svetskom radiju u Silangu, Kavite, Filipini.

Centar za digitalni evangelizam ima cilj da se poveže sa slušaocima radija i ponudi im temeljno upoznavanje hrišćanstva i Isusa kroz proučavanje Biblije i druge onlajn izvore. Dok se i drugi ovakvi centri osnivaju širom sveta, Adventistički svetski radio je objavio da traži partnerstvo sa adventističkim kancelarijama i institucijama u raznim divizijama, kako bi se podstakao dalji rast uticaja crkve onlajn.

Drugi cilj ovog centra je da koristi društvene mreže kao

dodatno sredstvo evangelizacije, kažu njegovi organizatori. Društvene mreže poput fejsbuka, votsapa, jutjuba i instagrama, između ostalih, neki su od puteva kojima digitalni evanđelisti planiraju da stignu do onih koji traže duhovne informacije onlajn.

Službenici i gosti iz sedišta Adventističkog svetskog radija, Južnoazijsko-pacifičke divizije i službenici Unije prisustvovali su inauguraciji Centra.

Navodeći veliki broj poziva i tekstualnih poruka koji svakodnevno stižu putem tekućih radio programa i društvenih mreža, Adventistički svetski radio se nada da ova komunikacija sa slušaocima „neće presušiti“, već će

Cilj mu je da ostvari povezivanje radio kontakata sa proučavanjem Biblije i mogućnostima učenja.

služiti kao početak jednog duhovnog putovanja.

„Hiljade ljudi širom sveta slušaju naše programe, ali se uglavnom na tome završava“, objašnjava Kajl Alen, potpredsednik Adventističkog svetskog radija. „Treba da nađemo načina da se s njima povežemo, da se sprijateljimo, da učinimo da oni osećaju kako nam je stalo do njih. Tu je trenutak kad se uključuje Digitalni evanđeoski centar.“

Posle uspešnih pokušaja radio programa u Africi, na Filipinima i u Japanu, vodeći ljudi u Adventističkom svetskom radiju uvideli su potrebu osnivanja ovog centra koji bi se bavio sve većim zahtevima slušalaca.

„Prva faza ovog Centra težište stavlja na Indiju i Filipine. Prva grupa od četiri do osam digitalnih misionara otići će na Filipine da služi godinu dana“, rekla je Karen Glasford, direktorka Centra za digitalni evangelizam pri Adventističkom svetskom radiju. „Oni će biti obučeni da olakšavaju evangeliziranje preko telefona, kako da svaki poziv učine osnovom za više razgovora u budućnosti“, dodala je ona.

„Jedan radio program može voditi ka angažovanju koje će dalje omogućiti ponudu da se molimo za ljude ili da s njima proučavamo Bibliju. Postoji neograničena mogućnost prenošenja vesti o Isusu samo jednim pozivom“, kazala je Glasfordova. Ona je od skora članica porodice Adventističkog svetskog radija, angažovana da pomogne u stalnom razvoju ove institucije preko Centra za digitalni evangelizam. Do nedavno je radila u Institutu za svetsku misiju pri svetskom sedištu Adventističke crkve sedmog dana. ©

Adventistička crkva u Južnoazijsko-pacifičkoj diviziji sa Adventističkim svetskim radijom nedavno je imala inauguraciju Centra za digitalni evangelizam u Silangu, Kavite, na Filipinima.

„Pred nama je ogroman i složen posao, ali se može završiti. Napuštam ovo mesto ispunjena nadom.“

Suzana Tonda, direktorka Sename-a, Nacionalne službe za maloletnike u Čileu.

Tonda je to rekla na seminaru podržanom od Adre, na Univerzitetu San Sebastijan u Santjagu, Čile, govoreći o udometeljskim porodicama i zaštiti njihovih prava. Čelnici ADRA Čile izvestili su da ta organizacija, kao akreditovani pomoćni organ Sename-a, već 24 godine pomaže deci i tinejdžerima kojima je potreban privremeni dom.

18,793

Broj objekata oštećenih ili uništenih u velikom požaru u severnoj Kaliforniji, SAD. Novembarski požar je zahvatio površinu od oko 38.000 hektara i u njemu je stradalo 88 ljudi – što je najviše dosad zabeleženo u istoriji kalifornijskih požara. Među oštećenim objektima bila je i adventistička crkva sedmog dana u mestu Peradajz, koja je potpuno izgorela, i medicinski centar u mestu Feder River – koji je deo adventističke mreže bolnica i koji je delimično oštećen, posle uspešne evakuacije svih pacijenata i osoblja.

„Težim tome da budem zupčanik u zajednici koja može jačati u Isusovoj ljubavi, kako bi se Njegova ljubav pokazala kroz sve nas našoj evropskoj braći.“

Helgi Jonson, lekar i psihijatar u Adventističkoj crkvi sedmog dana, koji je nedavno izabran za direktora zdravstvene službe u Transevropskoj diviziji Adventističke crkve sedmog dana. Jonson, koji je sa Islanda, radi kao psihoterapeut i takođe je zaposlen u danskom zdravstvenom sistemu.

„Država ne može sama da zadovolji potrebe svog stanovništva. Zbog toga je neophodno da pomazemo vlastima.“

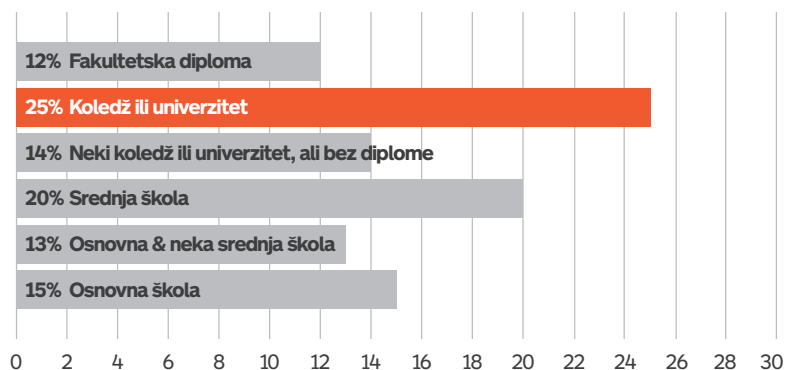
Eli Vik - Dido, predsednik sedišta Zapadno-centralne afričke divizije (WAD) Adventističke crkve u Abidžanu, Obala Slonovače.

Rukovodioci i osoblje WAD nedavno su donirali oko 300 školskih klupa obrazovnom sektoru u obližnjem mestu Abobo. On obuhvata 15 osnovnih škola i 3 vrtića, sa vrlo ograničenim prostorom za sedenje. Donacija je deo opsežnog plana Adventističke crkve sedmog dana, kao verskog i društvenog tela, da podrži napore vlade za poboljšanje života njenih građana.

Eli Vik - Dido pozdravlja đake škole Abobo u Abidžanu, Obala Slonovače

Nivo obrazovanosti adventista širom sveta

Izvor: Anketa adventističkih vernika globalne crkve, 2013. godina.

„Otkrili smo, na svoju veliku žalost, da 70% automobila na ostrvu ima radio aparate koji primaju samo manje od 90 MHz.“

Kolin Dan, menadžer projekta za postavljanje nove adventističke radio stanice na ostrvskoj državi Kiribati u Južnom Pacifiku.

Adventističko radio „Nada“ (Hope) dobio je dozvolu za 91 MHz, ali su Dan i njegov tim otkrili da je većina automobila na tom ostrvu opremljena radio aparatima koji mogu da „hvataju“ najviše 90 MHz. U pokušaju da nađe rešenje, najavljiivač tog radija, Taratake Angirio, otišao je kod bivšeg predsednika Kiribatija, koji je držao nekorisćenu dozvolu za 89 MHz. Bivši predsednik je zvanično prepustio svoju dozvolu radiju „Nada“.

130

Britanskih adventista koji su izneli prigovor savesti tokom I svetskog rata. Neki su služili u pozadini; drugi su završili u zatvoru ili bili strogo kažnjeni. Evropa je nedavno obeležila stotu godišnjicu Dana primirja, kada su ratna neprijateljstva na Zapadnom frontu zvanično okončana.

5 do 10

Broj klubova Izviđača koji će se osnovati u raznim državnim školama širom Jamajke. Ministarstvo obrazovanja Jamajke preduzima mere da se dozvoli određenoj adventističkoj organizaciji mladih (Izviđačima) da osnivaju klubove u osnovnim i srednjim školama širom države. Izviđači su organizacija koja pomaže mladim ljudima da steknu veštine potrebne za život i disciplinu potrebnu za preuzimanje liderskih pozicija u crkvi i društvenoj zajednici.

I dalje trčite ka cilju.

Skoro smo
stigli kući.

Nikad nije bilo važnije da radimo zajedno kao Božji narod ostatka nego u ovim poslednjim danima istorije sveta. Dok posmatramo sve intenzivnije znake Hristovog povratka, potreba za jedinstvom među Božjim ostatkom postaje sve očiglednija. Prava mera uspešnosti crkve je u njenoj bespogovornoj odanosti Isusu Hristu i nepokolebljivoj posvećenosti od Boga datoj misiji i poruci iz Otkrivenja 14.

Ne smemo odustati od hodanja sa Hristom, jer Biblija pokazuje da okretanje od odanosti Bogu i Njegovoj Reči može imati katastrofalne posledice. Kad je Eva samo malo odstupila od Božje Reči, izložila se zmijinih obmanama. Kad se Lotova žena samo jednom osvrnula da baci zabranjeni pogled na svoj nekadašnji dom, izgubila je život. Kad su sinovi Izrailjevi poželeti da odustanu od puta u Obećanu zemlju i vrate se u Egipat, tela su im ostala u pustinji.

Pavle savetuje: „Braćo! Ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: što je ostrag zaboravljam, a za onijem što je naprijed sežem se, i trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu“ (Fil. 3,13-14).

NEPOKOLEBLJIVA ODANOST

Takav je bio put vere kojim su išli Avelj, Enoh, Noje, Avram i Sara. „U vjeri pomriješe svi ovi ne primivši obećanja, nego ga vidjevši izdaleka, i poklonivši mu se, i priznavši da su gosti i došljaci na zemlji“ (Jev.11,13).

Ovakva nepokolebljiva odanost Bogu i pravo razumevanje Njegove Reči bili su upravo ono što je Gospod želeo od svog izabranog naroda. „Cijelim putem, koji vam je zapovjedio Gospod Bog vaš, idite, da biste živi bili i da bi vam dobro bilo, i da bi vam se produljili dani u zemlji koju ćete naslijediti“ (5. Moj. 5,33).

Dokle god je Božji narod bio odan Gospodu i Njegovoj Reči, uspeh im je bio zagantovan. Pa ipak su se više puta, umesto da idu napred u veri, okretali nazad u strahu.

Na samoj granici Obećane zemlje uzviknuli su: „Zašto nas vodi Gospod u tu zemlju da izginemo od mača, žene naše i djeca naša da postanu roblje? Nije li bolje da se vratimo u Misir? I rekoše među sobom: da postavimo starješinu, pa da se vratimo u Misir“ (4. Moj. 14,3-4).

ZDRAVA NAUKA ILI LIČNE ŽELJE?

Mnogo vekova kasnije Pavle je davao uputstva Timotiju kako da propoveda Reč. „Jer će doći vrijeme kad zdrave nauke neće slušati, nego će po svojijem željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe, i odvrtiče uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama“ (2. Tim. 4,3-4).

Važno je uočiti da i u drevnom Izrailju i u hrišćanskoj crkvi, Božji narod nije imao problem da se potčinjava vođama sve dok su te vođe udovoljavale njihovoj želji da odstupe od Božjih zapovesti i vrate se u svet iz kojeg su bili izbavljeni. Ali to ne može tako.

Ne smemo nikad skrenuti s puta kojim nas Bog vodi u skladu sa svojom Rečju.

Pošto savremena civilizacija strmoglavno juri ka svom uništenju, to što mi stojimo na čvrstoj steni Svetog pisma drugima će izgledati kao da se izdvajamo od društva. Ali traženje Božje saglasnosti uvek mora biti naš glavni prioritet.

Istrajna odanost Hristu i Njegovoj Reči moguća je samo zahvaljujući sili Svetog Duha. Nivo duhovne vitalnosti koji smo pozvani da dosegne nije nešto što se može postići ljudskim naporima. Moramo se potpuno osloniti na Božji Duh koji radi u našem srcu sve dok ne dostignemo „...u mjeru rasta visine Hristove“ (Ef. 4,13).

Onaj koji svakog od nas pojedinačno poziva isti je onaj Bog koji je osnovao Adventističku crkvu sedmog dana kao svoj narod ostatka, čiji je zadatak da prenosi poruke trojice anđela „svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“ (Otkr. 14,6).

Do tog dalekosežnog i naizgled nedostižnog cilja mora se stići organizovano, u saradnji sa crkvenim službenicima i posvećenim laicima. Elen Vajt je pisala: „Božji posao na ovoj zemlji ne može biti završen sve dok muškarci žene koji čine našu crkvu ne počnu zajedno da rade i udruže svoje napore sa trudom propovednika i crkvenih službenika.“¹

VREME ZA AKCIJU

Oslanjajući se na silu Svetog Duha, mi moramo premostiti jaz koji postoji između velikih ideja za kojima žudimo i praktičnih obaveza sa kojima smo suočeni, ako želimo da završimo posao u ovoj generaciji. Moramo shvatiti da je prvi korak ka završavanju

nekok posla upravo da se on stvarno započne.

„Mi moramo da radimo zajedno sa Bogom“, pisala je Elen Vajt. „On ne priznaje dokoličare za svoje slugе. Svaki član crkve treba da lično oseća kako život i napredak crkve zavise od toga šta on radi.“²

Udahnite život vašoj lokalnoj Subotnoj školi time što ćete prethodno proučavati Bibliju i subotnoškolsku pouku i što ćete biti spremni da sa žarom govorite o onom što ste naučili. Neka stariji članovi vide kako mladi u molitvu posreduju za druge pred Božjim prestolom blagodat.

Služite onima koji nemaju preimućstva koja vi imate tako što ćete dobrovoljno raditi u Centru za usluge društvenoj zajednici. Nosite i delite evanđeosku literaturu kuda god idete. Tražite da se na vašoj lokalnoj Adventističkoj akademiji ili fakultetu vreme, energija i novac namenjeni sportovima za godinu dana umesto toga utroše na evanđeosku obuku, programiranje i direktan kontakt sa društvenom zajednicom. Učestvujte u radu svoje crkve tako što ćete prisustvovati poslovnim sastancima i prihvatati – ukoliko Odbor za naimenovanje to od vas zatraži – odgovorne položaje, bez obzira koliko oni bili visoki ili niski.

Ako Adventistička crkva sedmog dana želi da dostigne Gospodnji ideal da bude Njegov ostatak na svršetku vremena, ne samo „mi“ kao denominacija, već i svako od nas pojedinačno, mora da radi za Hrista služeći drugima.

Kad svako od nas dozvoli Svetom Duhu da nas promeni prema Isusovom liku, automatski ćemo početi da radimo ono što On od nas traži. Hristov lik će se videti u svemu što budemo

Prvi korak ka završetku nekog posla je da se on stvarno započne.

radili, a ne samo u onome što ne radimo. Elen Vajt je ovako opisala rezultat toga:

„Kad se Hristov lik bude savršeno odrazio kod Njegovog naroda, onda će On doći da ih prizna za svoje. Prednost je svakog hrišćanina ne samo da očekuje već i da ubrzava dolazak našeg Gospoda Isusa Hrista... Kad bi svi koji ispovedaju Njegovu ime donosili plodove Njemu na slavu, kako bi brzo ceo svet bio zasejan semenom jevanđelja. Poslednja velika setva brzo bi sazrela i Hristos bi došao da pokupi dragocenu pšenicu.“³

Pozni dažd će uskoro pasti, dajući silu Božjem narodu kad Mu se oni potpuno predaju. Hristos dolazi uskoro! On poziva svakog od nas da idemo napred u veri i potčinimo svoj život Hristovoj moći da nas On učini sličnijim sebi. Bog zove svakog ponaosob da učini ličnu žrtvu koja se od nas traži da bismo bili crkva sa misijom, kakva i treba da budemo. ☺

¹ Elen G. Vajt: Sluge Jevanđelja, str. orig. 351.

² Elen G. Vajt: Christian Service – Washington, D.C.: Review and Herald Pub.Assn. 1925, str. 10.

³ Elen G. Vajt: Hristove očigledne pouke, str. orig. 69.

Ted N. C. Wilson je predsednik svetske Adventističke crkve sedmog dana. Dodatni članci i komentari mogu se dobiti iz predsednikove kancelarije na tviteru: @pastortedwilson i na fejsbuku: @Pastor Ted Wilson.

Vera u akciji

Širenje Božje reči u Britanskom muzeju

Jedinstveni pristup

Zdravo! Ja
besplatno vodim
posetioce do
sedam atrakcija
Britanskog
muzeja. Za 45
minuta ćemo
sagledati 4.000

godina istorije. Polazimo za pet minuta. Ne primam napojnice.“ Stajao sam na spoljnim stepenicama jednog od najprestižnijih arheoloških muzeja sveta, sakupljajući zainteresovane za moj obilazak.

„O čemu je zapravo reč?“ – svi su želeli da znaju.

„Ja sam student na kraju svoje magistrature“, objasnio sam. „Upravo sam proveo dva meseca arheološkog istraživanja u Grčkoj i Turskoj. Ovde u Londonu imam na raspolaganju jednu sedmicu pre no što se vratim u Ameriku da završim studije, pa sam mislio da sa vama podelim nešto od onog što sam otkrio.“

Ono što nisu znali jeste da sam bio u Londonu na misionarskom putovanju sa svojom ženom,

Ketlin; bratom, Džejkobom Sernsom; ocem, Denom Sernsom i prijateljem Ostinom Mekejdom. Ujutru bi naša mala ekipa podelila hiljade biblijskih pamfleta ljudima na turističkim atrakcijama. Uveče bi kao partneri lokalne crkve pomagali početak proučavanja Biblije u susedstvu. Popodne bih ja vodio evanđeoske ture kroz Britanski muzej. Džejkob je bio moj „asistent“, Ketlin fotograf, a Den i Ostin su igrali uloge učesnika obilaska. Molili smo se da Bog iskoristi ove ture da otvori srce učesnika za svoju Reč.

SVE VEĆE GRUPE

Ljudi su se priključivali grupi koja bi imala od osam do 45 učesnika. Te sedmice smo proveli više od 400 ljudi u 12 tura kroz Britanski muzej.

Moja tura „Sedam glavnih atrakcija“ uključivala je artefakte iz svake od najznačajnijih zapadnih civilizacija: (1) Egipta; (2) Asirije; (3) Vavilona; (4) Persije; (5) Grčke; (6) Rima i (7) podeljene Evrope. Cilj mi je bio da iskoristim istoriju i arheologiju kako bih postepeno potvrdio Bibliju kao Božju Reč. Kod Egipta i Asirije ukazao sam na veze sa Josifom i Jezekijom. Govoreći o artefaktima iz Vavilona predstavio sam sliku iz Danila 2. U ostatku ture videli smo kako su se proročanstva ispunjavala od artefakta do artefakta. Na kraju bih ljudima rekao kako se biblijsko proročanstvo nastavlja i u budućnosti. Sugerisao bih da provere u Bibliji šta Danilo 2 kaže da će se dalje dešavati. Takođe bismo ponudili besplatne komplete o biblijskim čudima za dalje proučavanje.

Imali smo ljude iz raznih zemalja, kultura i verovanja. Neki od učesnika naših tura dolazili su iz zemalja u kojima je bilo protivzakonito govoriti otvoreno o temama koje sam ja pokrenuo na tim obilascima. Bilo je uzbudljivo gledati kako Bog otvara ljudima oči i stavlja na probu njihove poglede na svet.

POUKE JEZEKIJE

Kad je grupa stigla do asirskih reljefa iz Lahisa, ispričao sam priču o caru Senahirimu. Njegov cilj bio je da zauzme Izrailj (Judeju) i dokaže da je moćniji od Boga Izrailjevog. Osvajanje mu je bilo vrlo uspešno. Zauzimao je grad za gradom u Izrailju – ukupno njih 46. Lahis je bio poslednja stanica pred prestonicom, Jerusalimom. Reljefi iz Lahisa prikazuju strašan poraz koji su Izrailjci pretrpeli od Senahirima u bici kod Lahisa. Sada Asircima više ništa nije stajalo na putu da zauzmu prestonicu i tako okupiraju celu državu.

Senahirimovih 185.000 vojnika opselo je Jerusalim. Poslato je gadno pismo sa pretnjama narodu Izrailja. „Ne slušajte vašeg Boga! On vas ne može spasti! Ne slušajte vašeg cara! Ni on vas ne može spasti! Bolje da se odmah predate!“

Car Jezekija bio je očajan kad je primio to pismo. Odneo ga je u Hram i raširio pred Bogom Izrailjevim. Molio se: „Bože, Ti si nas izabrao kao narod koji će

Dastin Serns (desno) govori o biblijskim proročanstvima dok vodi grupe po Britanskom muzeju u Londonu.

predstavljati Tvoj lik pred svim narodima oko nas. Pogledaj ove pretnje naših neprijatelja koji tvrde da su jači od Tebe. I zato, Gospode Bože naš, izbavi nas iz ruku njihovijeh, da poznadu sva carstva na zemlji da si Ti, Gospode, sam Bog“ (vidi 2. Car. 19).

Zatim sam grupi pokazao Tejlorovu prizmu koja iznosi Senahirimovu stranu priče. Senahirimov natpis kaže da je on zauzeo 46 gradova u Izraelju i držao pod opsadom cara Jezekiju u Jerusolimu, „kao pticu u kavezu“. Pa zašto je onda stao? Zašto je napustio opsadu?

Jutro posle Jezekijine molitve svih 185.000 Senahirimovih vojnika koji su opsedali grad bilo je mrtvo. „Vi zaključite kako su oni umrli“, rekao sam ja, „ali vam mogu reći da to nije bilo delo vojnika Izraelja.“ Neki od posetilaca bili su šokirani kad su morali priznati da je Bog imao čudesne intervencije u istoriji čovečanstva.

Kasnije tokom obilaska jedna žena iz Engleske me je upitala: „Da li Vi stvarno verujete da je Biblija Reč Božja?“

„Pa to je upravo ono što sama Biblija kaže“, rekao sam. „To je jedinstvena i smela tvrdnja. Ili je to potpuna laž, ili pak istina. Iz svega što sam naučio sledi da dokazi govore da je istina.“ Artefakti pred njenim očima materali su je da pomisli – verovatno po prvi put – da možda postoji neki Bog koji komunicira sa ljudima na jasan, pouzdan i pristupačan način.

JAVLJANJE OTPORA

Bog je delovao kroz ove ture. Međutim, nije dugo trebalo da naiđemo na izvestan otpor. Osoblje Britanskog muzeja je počelo da obraća pažnju na nas. Muzej nudi sopstvene besplatne obilaske, obično sa ne više od šest učesnika. Ko je taj čovek koji vodi horde ljudi kroz muzej par puta svakog popodneva? Ja sam otvoreno iznosio neke nepopularne biblijske ideje. Sa pojačanom pažnjom muzejskog osoblja došlo je do rasta tenzija. I na kraju, nasred sedmice, došlo je do otvorenog sukoba.

Mojih 40 posetilaca u grupi i ja stajali smo ispred statue Afrodite, grčke boginje seksa. Ja sam govorio o Afroditinom hramu u Korintu, gde je boravilo između 300 i 1.000 prostitutki. Govorio sam i o pridošlici po imenu Pavle, koji je Korinćanima izneo neke nove ideje o seksu i počeo sam da čitam priču iz Biblije (vidi 1. Kor. 6). Krajičkom oka video sam

da muzejsko osoblje postaje sve nespokojnije.

„Pavle je verovao da se ljudi mogu promeniti, ali ne sopstvenim snagama, već snagom Isusa Hrista, koji je, kako je tvrdio, umro i vaskrsao i bio Spasitelj čovečanstva“, nastavljao sam ja. Jedva da sam to izgovorio, kad se jedan muzejski radnik obrušio na mene.

„Dosta! Dosta! Ne možete to raditi ovde!“ – prekinuo me je sa nelagodnošću. Pitao sam se da li je to kraj mojih tura po Britanskom muzeju. A onda je on rekao: „Blokirate put ostalima.“

Shvatio sam šta se dešava. On nije bio ovlašćen da prosuđuje šta ja govorim, već je samo brinuo o tome da li ljudi blokiraju prolaz drugim posetiocima. Naša grupa bila je prevelika za tako mali prostor. Zato sam rekao: „Nema problema; ionako smo se spremali da krenemo do sledećih artefakata.“ Okrenuvši se prema ljudima iz moje grupe, rekao sam: „Hajdemo do kamena iz Rozete.“

Dva „pritajena“ muzejska radnika su se pridružila jednoj grupi tog popodneva. Primetio sam da pod jaknama imaju skrivene radio odašiljače. Na kraju obilaska jedan od tih čuvara prvi je oduševljeno aplaudirao. Zatim je rekao: „Ovo je jedno od najboljih predavanja koje sam ikad čuo! Nikad do sada nisam čuo istoriju i Bibliju tako međusobno isprepletene!“ Par dana kasnije dao sam mu knjigu Elen Vajt „Velika nada“.

Ostatak sedmice nismo više imali nikakvih problema u muzeju. Bog se pobrinuo da se Njegova Reč čuje. Bog govori svima koji hoće da slušaju. On govori kroz Bibliju. On govori kroz istoriju i arheologiju. On govori kroz ljude – čak i kroz onog koji izgleda kao tinejdžer, kroz nezvaničnog vodiča obilaska čuvenog muzeja, zajedno sa njegovom ekipom. Bog će se pobrinuti da se Njegova Reč čuje. Hoćete li Mu dozvoliti da govori kroz vas? ☺

Na sajtu www.youtube.com/top7tours pogledajte naš video snimak.

Dastin Serns, pastor adventističke crkve Port Orčard u Vašingtonu, SAD, voli da objavljuje Isusa i Njegovu misiju, zajedno sa suprugom Kejtlin i njihovom kćerkom Kvin.

Fokus

Pobeda je sigurna.

Hristos nas
sve čini
pobednicima.

LESLI N. POLARD

N

aš dom u Alabami nalazi se u blizini rezervata prirode. Zbog nekih ugroženih životinjskih i biljnih vrsta, vlada SAD smatra da bi očuvanje njihovog prirodnog staništa pomoglo ekosistemu u toj oblasti.

Jednog nedeljnog jutra odlučio sam da počnem da uzgajam lubenice i dinje, dve letnje vočke. Tako će moja dvogodišnja unuka, Dženesiz, moći da ih bere sa dedom i to će joj ostati u trajnom sećanju.

Pošto sam tog popodneva išao avionom na godišnji savet Generalne konferencije, moja žena je predložila: „Uzmi nekoliko kutija od ambalaže i stavi ih preko korova. Kad se budeš vratio, korov će već biti sasušen i lakše ćeš ga ukloniti.“ Uzeo sam nekoliko velikih kartonskih kutija, spljoštio ih i položio na travu.

Posle jedne sedmice pomislio sam: Hajde da vidimo kako je korovu bilo bez sunca, kiše ili vetrića. Kad sam podigao prvi karton, ugledao sam zmiju dugačku oko sedamdeset centimetara. Pomislio sam: To je kraljevska zmija, neotrovni član lokalnih lovaca na glodare.

A onda sam instinktivno pomislio: „Bolje proveriti.“ Zato sam uzeo letvu širine oko deset centimetara, debljine oko 1,5 cm i dužine oko 40 cm. Stao sam na bezbedno odstojanje od zmije i uperio letvu prema njoj; zmija se sklupčala u položaj za napad i napala letvu nekoliko puta. Kod trećeg napada primetio sam njenu snežno belu čeljust. Tada sam prepoznao otrovnu vodenu mokasinu koja je došla iz rezervata.

Želeo sam da pobegnem, ali nisam mogao da tamo ostavim zmiju. Zamislio sam svoju unuku Dženesiz kako se bosa igra u bašti i kako je otrovnica napada. Uzeo sam u ruke letvu, uperio je ka zmijinoj glavi, podigao visoko i snažno udario njome.

PRVOBITNI ULJEZ

U vrtu po imenu Edem živela je jedna zmija. Nije došla kao pretnja, već se predstavljala kao prijatelj. Ali je ipak napala. Napad stare zmije koja se zvala đavo i sotona (Otkr. 12,7) bio je na srce i razum naših praroditelja, i zarazio je ceo svet otrovom greha.

Greh ubija. On ubija porodice. On ubija brakove. On ubija veze. On ubija mir.

Ali mi, ljudi, nismo verovali da greh ubija. Tokom 4.000 godina pokušavali smo da se spasemo od moći greha. Prinosili smo ljudske žrtve. Molili se, lili suze, gradili spomenike, dizali oltare. Tokom tih 4.000 godina ulagali smo maksimalne napore – ali bez uspeha.

„A kad se navrší vrijeme, posla Bog sina svojega jedinorodnoga“ da nas iskupi (Gal. 4,4). U Njegovoj krvi je protivotrov koji je ispušten na krstu. On je nosio krst – svoj krst i naš krst – i svoju krv prineo kao žrtvu. Naš Hristos, pobjednik, na krstu je smrskao zmijinu glavu.

Đavo je poražen; sila zla je uništena; pravo vlasništva nad planetom Zemljom je vraćeno. Ako naša adventistička eshatologija propusti da objavi ovu pobjedu, ona pada na poznavanju Svetog pisma. Jer eshatologija nije samo sparivanje dnevnih naslova sa biblijskim tekstovima ili stavljanje tekućih događaja u istorijski kontekst, mada sve to ima odgovarajući značaj.

Eshatologija, proučavanje događaja poslednjih dana, ne služi da plaši publiku urlicima apokaliptičnih stvorenja ili da pravi neobuzdane spekulacije o papskim zaverama, niti pak da napada druge denominacije. Adventistička eshatologija objavljuje pobjedu – Njegovu pobjedu, ne našu! Isus i Njegova pobjeda su u centru naše eshatološke poruke. „Sad posta spasenje i sila i carstvo Boga našega, i oblast Hrista njegova; jer se zbaci opadač braće naše“ (Otkr. 12,10). Mi najavljujemo Hristovu pobjedu i poraz našeg neprijatelja.

Gde god se sotona pominje u Otkrivenju, pominje se kao gubitnik. U Otkr. 12,7-8 on počinje rat na nebu, ali ga i gubi.

U Otkr. 12,14 on proganja ženu obučenu u sunce. „Ali pomože zemlja ženi“ (stih 16). Sotona je poražen.

U Otkr. 12,13 on napada ženino muško dete koje bi uzeto na nebo. Sotona opet gubi.

U Otkr. 12,17 on sa dva saveznika – zveri i lažnim prorokom (stih 13) počinje boj sa „ostalim sjemenom njezinijem“. Tako moćna trojka predstavlja veliku pretnju za svete. Ali već pri sledećem pominjanju otkupljenih u Otkr. 14,1-3, oni pobjedonosno stoje na gori Sionskoj. Sotona je poražen.

Da li sveti tu stoje zato što su savršeni? Ne, oni su korisnici Jagnjetove pobjede! „I oni ga pobjediše krvlju jagnjetovom i riječju svedočanstva svojega“ (Otkr. 12,11). Jagnje pobjeđuje, a neprijatelj je poražen. Tamo gde izgleda da sotona trijumfuje (Otkr. 11,7 i 13,7), to je samo privremena prepreka za dva svedoka i svete; baš kao što je i sotonina prividna pobjeda na krstu pala pred snagom vaskrsenja raspetog Jagnjeta.

Adventistička eshatologija najavljuje pobjedu!

SVE JE U BOŽJIM RUKAMA

Adventistička eshatologija mora da to najavi rečima čuvene pesme:

„Ovo je svet moga Oca,
O, nikad neću zaboraviti
Da iako zlo izgleda tako moćno,
Bog je ipak taj koji vlada.“¹

Pogledajte prizor pobjede Jagnjeta, koje stoji iako je bilo zaklano (Otkr. 5). „Posle strašnih događaja na Golgoti, posle očajanja prognanog proroka koji proliva reku suza zbog pitanja: „Ko je dostojan?“, pokazalo se da nije pronađen niko ko bi bio dostojan da otvori knjigu sa sedam pečata! Jovan je skrhan očajanjem, jer ako niko nije dostojan, naše spasenje je nemoguće.

A onda mu prilazi jedan od starešina i kaže: „Ne plači, Jovane. Našao se neko ko je dostojan.“

Isus je dostojan jer je stajao tamo gde je Adam posrnuo. On je dostojan jer je uzleteo tamo gde je Adam pao. On je dostojan jer je prošao putem kojim je Adam grešio. Neka adventistička poruka svima bude: „Hristos je dostojan!“

Pogledajte drugi prizor pobjede u Otkr. 19. „I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijel, i koji sjedaše na njemu zove se vjeran i istinit, i sudi po pravdi i vojuje... I bješe obučen u haljinu crvenu od krvi, i ime se njegovo zove: riječ Božija. I vojske nebeske idahu za njim na konjima bijelim, obučene u svilu bijelu i čistu... i on gazi kacu vina srdnje i gnjeva Boga svedržitelja. I ima na haljini na stegnu svome ime napisano: car nad carevima i gospodar nad gospodarima“ (Otkr. 19,11-16).

Hristos silazi s neba jašući na belom konju, u haljini natopljenoj krvlju. Pritom se slika pobjede pojačava prepoznavanjem onoga što je rečeno u proročanstvu: „Ko je ono što ide iz Edoma, u crvenijem haljinama...?“ – pita prorok Isaija (Isa. 63,1). I „zašto ti je crveno odijelo...?“ (stih 2).

Odgovor mu je: „Gazih sam u kaci...“ (stih 3). Getsimanski vrt i Golgota predstavljaju prolivanje krvi koje je neophodno da se otkupi posrnuti svet.

U Otkr. 19 Isus više nije izubijano i okrvavljeno Jagnje sa Golgote. On dolazi kao lav iz Judinog plemena.

Slika Isaijinog borca u crvenim haljinama javlja se i u Otkrivenju 19,11. Naša priča nije samo priča o krvi, već i obećanju pobjede. „I vidjeh nebo otvoreno i gle, konj bijel“ – što je simbol pobjede.

Prikaz konja u Otkrivenju je vrlo upečatljiv. Počelo je u slavi i završiće se u slavi. Tema Otkrivenja je

pobeda, Njegova pobeda, nad snagama koje su se udružile da Ga poraze.

Meni se posebno sviđa ovaj deo: „... i koji sjedaše na njemu zove se vjeran...“ (Otkr. 19,11). Mi i u svojim najboljim danima posrćemo. Ali On je veran po imenu i karakteru. Mi smo verni povremeno. Ali dobra vest jevanđelja glasi da je Hristova vernost naša ulaznica u slavu.

Sotona optužuje: „Oni nisu dostojni.“

Bog kaže: „Stavi to na račun mog Sina.“

HALJINA NATOPLJENA KRVLJU

Jovan nastavlja preuzimajući Isajjinu viziju vojnika u crvenoj haljini. Jovan vidi takvu haljinu na onome koji dolazi iz Edoma, ali ovaj put su krvavi znaci pobjede svuda po njemu: „I bješe obučen u haljinu crvenu od krvi“ (stih 13). On nije žrtva; on je pobjednik.

Mi mnogo vremena provodimo propovedajući o Hristovoj beloj haljini pravednosti, ali ja se radujem zbog značenja Njegove crvene pobjedničke haljine.

On dolazi u ovoj konačnoj viziji da uspostavi pravdu. Svet je nepravedan; ubija one koji su nedužni. On se bavi „onim drugima“. On isključuje one koji su dostojni, i bira one koji su manje vredni. Ekonomska eksploatacija, trgovina ljudima, rodno nasilje, verski progono, klasne razlike; svetski sistemi su nepravedni.

Jahač na belom konju nas podseća da će svaka iskavarena neprijateljska sila biti poražena. Ali će ostatak biti spasen i pravda će biti zauvek uspostavljena.

Završavam sledećim zapažanjem u vezi sa crvenom haljinom pobjede.

1. U Otkrivenju 19 imamo preplitanje tekstova i aluzije. Jedina druga odeća koja je u Svetom pismu natopljena krvlju je Josifova haljina u 1. Mojsijevoj 37, umočena u krv da bi se prevario stari otac. Za razliku od toga, Isusova haljina natopljena krvlju ukazuje na transparentnost Njegove pobjede. Isus se borio potpuno transparentno. Kod Njega nije bilo nikakve prevare, Njegova pobjeda je bila poštena, On je veran i istinit. Ta crvena haljina govori: „Verujte mi!“

2. Ta crvena haljina ukazuje na jedinstvenost Njegove pobjede. Vidimo crvenog ratnika na snežno belom konju ispred vojske zaslepljujućeg sjaja obučen u „svilu, čistu i belu“. Nadirući talas belog sjaja predvođen nebeskim crvenim vojskovođom u krvavoj haljini, dok mu je vojska obučen u čistu i belu svilu (stih 14), bez kapi krvi iz boja na njima. Zašto je nebeska konjica obučen u „svilu, čistu i belu“? Niko za bitku ne oblači belo. Zato što je to samo Njegova pobjeda. To je Njegova bitka, ne naša. Bitka je Gospodnja.

Njegova haljina je crvena od krvi, a njihove haljine su blještavo bele iz samo jednog razloga: bitka je

Prvi konj je beo i galopira sa jevanđeljem (Otkr. 6,2). Poslednji konj (Otkr. 19) je takođe beo. Jevanđelje koje je počelo pobjedom završiće se pobjedom.

Gospodnja! Bog je dovoljno velik i jak da zaštiti i vodi svoju Crkvu.

Prestanite sa posećivanjem sajtova, pokazivanjem prstom na druge i anonimnim optužbama, kao da niko nije dovoljno veliki adventista kao vi. Da li je pravo svedočenje poput spiska onoga šta treba raditi, a šta ne? Ili je Otkrivenje pravo svedočanstvo Istinskog svedoka „...da kupiš u mene zlata žeženoga u ognju...“ (Otkr. 3,18). Umesto da prstom pokazujete na druge, zašto pogled ne upravite prema Isusu i dobro osmotrite Njegovo divno lice?

3. Ta haljina natopljena krvlju ukazuje na potpunost Njegove pobjede. Na toj haljini je ispisano „car nad carevima, gospodar nad gospodarima.“

On nosi „mnogo kruna“, tako da crvena haljina pobjede označava Njegovo pravo na vladanje čitavim svetom. Jednog dana „...pokloniće mi se svako koljeno, i svaki jezik slaviće Boga“ (Rim. 14,11). Ta krvlju natopljena haljina govori: Slavite Ga!

Krenimo našim putevima i pozovimo studente, naše institucije, naše crkve, naše društvene zajednice da Ga slave. Jer za svakog adventistu sedmog dana eshatologija najavljuje pobjedu! ☺

¹ Maltbi D. Babkok: „Ovo je svet moga Oca“ (This is My Father's World), Pesmarica adventista sedmog dana, br. 92.

Lesli N. Polard, Ph.D, D.Min. M.B.A. služi kao predsednik Univerziteta Oukvud. On je teolog Novog zaveta, specijalizovan za literaturu iz oblasti Otkrivenja.

„Mogu li da
ti ispričam
priču?“

DIK DIRKSEN

Narandže pastora Andersona

Ova priča počinje 1895. na koledžu Batl Krik, SAD. Hari Anderson* bio je student Batl Krika, gde je učio da postane učitelj ili propovednik, možda čak i misionar. Takođe je bio zaljubljen u Noru, briljantnu mladu ženu, koja je delila njegov san o misionarskoj službi. Oboje su odrasli na velikim farmama.

Prilika se ukazala pre nego što su mogli i sanjati. Deset sedmica pre diplomiranja Generalna konferencija je od Harija i Nore tražila da „odmah“ krenu u Afriku, gde će raditi u novoj školi u Solusiju, u Rodeziji, državi koja se sada zove Zimbabve.

Andersonovi su bezuspešno pokušavali da ubede svoje crkvene starešine da im put odlože dok ne diplomiraju. „Uz školu mora da postoji farma“, rekao je direktor misije, „a vi treba da budete tamo da biste je osnovali.“

Jednog hladnog martovskog jutra oni krenuše na svoje dugo putovanje do Kejptauna u Južnoj Africi.

Andersonovi su se pridružili ostalim dvema misionarskim porodicama u Solusiju i počeli da grade učionice, pripremaju zemlju, seju useve i uče jezik. Bio je to težak posao u negostoljubivoj klimi. Kad su se druge misionarske porodice razbolele i morale da napuste školu, Generalna konferencija je poslala zamenu. I te porodice su se ubrzo vratile kući, kad su dobile malariju i druge tropske bolesti. Školsko groblje je uskoro imalo nekoliko nadgrobnih ploča u spomen na žrtvu tih misionarskih porodica.

***

Osam godina kasnije, kad je Solusi bio pun učenika željnih znanja, Andersonovi su zamoljeni da pređu u severnu Rodeziju (sadašnju Zambiju) i tamo osnuju novu školu. Hari Anderson je peške krenuo na sever, u potrazi za savršenim terenom. „To mora biti blizu nekog većeg naselja“, rekao je on. „Moram imati bistru i čistu vodu iz arteskog bunara. Treba i dosta ravnice sa plodnom

zemljom na kojoj će uspevati citrusi, pšenica i mnogi drugi usevi. I mora biti i u blizini železničke pruge.“

Traženje je potrajalo, sve dok Anderson nije sa Monzeom, poglavicom plemena Batonga, postigao dogovor za oko 2.500ha zemlje u mestu koje je nazvao Rusangu. Godinu dana kasnije, Hari Anderson, njegova žena Nora i njihova ćerkica Naomi stigli su do logora kraj izvora Rusangu na kolima koje je vuklo 16 volova.

„Ovo je najbolji izvor u Africi“, ponavljao im je Anderson.

Porodica je te noći spavala u šatoru. Ujutru je Anderson otvorio šator i ugledao visokog domoroca kako stoji pored drveta i posmatra ga.

Anderson je govorio engleski, a bio je naučio i sentebale jezik u Solusiju. Ali ovaj čovek nije znao engleski, a govorio je tek nekoliko reči jezika sentebale. Njegov jezik se zvao čitonga i on ga je govorio sa mnogo znakova kako bi ga učitelj razumeo.

„Jesi li ti učitelj?“

„Da.“

„Onda me uči. Ja sam došao u školu.“

Morate ga zalivati svakog dana. Bez izuzetka. Ono će brzo napredovati ako ga budete sa ljubavlju gajili.

Anderson je pokušao da objasni kako tek treba da sagradi kuću u učionice i da mora da raščisti teren za sadnju svojih narandži. Ali čovek ga nije razumeo.

„Uči me sada“, bilo je sve što je Anderson čuo.

Narednog jutra došlo je još ljudi i oni su stojeći kraj izvora tražili od učitelja da ih uči – odmah.

Nora Anderson je rešila problem. „Hari“, nasmešila se ona, „zar nismo ovamo došli da osnujemo školu?“

Toga dana učitelj Anderson je ove ljude poveo u šumu, gde su počeli da seku drveće za gradnju škole, stolove, krevete i klupe. U vruća popodneva sedeli bi pod drvetom i zajedno učili jezike i proučavali Sveto pismo.

Dve godine kasnije učionice u Rusangu bile su pune đaka, polja su rađala useve, a mali voćnjak je doneo rod prvih narandži.

Jednog popodneva kad se Anderson vraćao kući sa časova Biblije, 10 čudnih ljudi mu je prišlo kod zasada narandži. Ali sada je Anderson govorio čitonga i sentebale jezike i uz malo engleskog nije bilo teško sporazumeti se.

„Daj nam narandže“, rekli su ti ljudi.

„Ne mogu svakom od vas dati narandžu“, odgovorio je Anderson.

„Od ovogodišnje berbe ostala je samo jedna narandža. Ali ako dođete u moju kuću sutra popodne, daću vam nešto bolje od jedne narandže.“

* * *

Sledećeg popodneva svih 10 ljudi čekalo je hortikulturistu Andersona kraj zasada narandži. Pošto ih je pozdravio, učitelj Anderson gurnuo je ruku u torbu i izvadio jednu narandžu i džepni nož. Brižljivo je oljuštio narandžu i podelio je na režnjeve, što

je bilo dovoljno da svako proba po malo.

Trebalo je čuti kako je svaki čovek coktao usnama, pazeći da mu svaka kap soka dođe do kvržica čula ukusa!

Kad je narandža pojedena, Anderson je ljude pozvao u svoju kuću da dobiju svoj specijalni dar. „Ovo je daleko bolje od narandže“, rekao im je.

U Andersenovom domu svaki čovek je dobio malu sadnicu narandže, dovoljno izraslu da se može posaditi u vrtu, a ipak tako malu da im je stala u šaku.

„Ovo je drvo narandže“, rekao je učitelj. „Pokazaću vam gde da ga posadite u voćnjaku. Pomoći ću vam da ga posadite. A onda ću vam pokazati kako da ga negujete. Ako se budete držali mojih uputstava i dobro se brinuli o njemu svakog dana, vaše drvo će vam iduće godine roditi barem jednu narandžu.“

Ljudi su bili oduševljeni neverovatnim darom. Pošli su za Andersonom do voćnjaka i brižljivo pratili njegova uputstva za pripremu zemljišta, dodavanje ribljeg đubriva i zalivanje drvceta.

„Morate ga zalivati svakog dana“, rekao im je Anderson. „Bez izuzetka. Ono će brzo napredovati ako ga budete sa ljubavlju gajili.“

Ljudi su zasadili svoje drveće i otišli kući. Sledećeg dana svaki čovek je doveo svoju porodicu u Rusangu da vidi njihovu sadnicu narandže i proveriti da li ona dobija odgovarajuću negu. Dolazili su svakog dana, brinuli se o svojim sadnicama i učili o Bogu.

Stajao sam ispred Andersonove kuće jednog dana, deleći dobar hlad sa Life Mutakom, direktorom obrazovanja u Uniji južne Zambije i članom odbora jednog od najvećih adventističkih univerziteta na svetu: Adventističkog univerziteta Rusangu.

„Moj deda je bio jedan od te desetorice“, smešio se Mutaka. „On je ovde upoznao Isusa, a sveži sok od narandže je i moj omiljeni ukus.“ ©

* Vilijama Harisona, „Harija“ Andersona (misionara) ne treba mešati sa Džozefom Harijem Andersonom (umetnikom).

Dik Dirksen, pastor i pripovedač koji živi u Portlandu, Oregon, SAD, poznat je širom sveta kao „lutajući sejač blagodat“.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik Bil Not

Međunarodni menadžer za izdavaštvo Čun Pjong Duk

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta: Si Jung Kim, predsedavajući; Jutaka Inada; German Lust; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi; Dong Džin Liju

Urednici u Silver Springu, Mariland, SAD: Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Kostin Jordahe, Vilona Karimabadi

Urednici u Seulu, Korea: Čun Pjong Duk; Dže Man Park; Hio Jun Kim

Tehnički koordinator Merl Poire

Urednik u celini Mark A. Finli, Džon M. Fauler, E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer Kimberli Braun

Upravni odbor:

Si Jung Kim, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Jutaka Inada; German Lust, Rej Valen; po dužnosti: Huan Prestol-Puesan; G. T. Ng; Ted N. C. Vilson

Umteničko uređenje i dizajn: Types & Symbols

Tehničko uređenje Adventističkog sveta – Pregleda: Rusija: Vitali Kacal
Srbija: Gordana Ardeljan

Prevodilac: Olga Šušak

Piscima: Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638
I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org
Web-sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama. Časopis Adventistički svet – Pregled izlazi tromesečno.

2019, № 2

Glas milenijalca

Hvala, Endi

Publika je bila kao hipnotisana. Oči su im bile uperene ka muzičarima ispred njih, dok su bez daha slušali kako pijanista i pevačica unose svoju dušu u muziku, a glasovi im se stapaju u savršenoj harmoniji. Začudo, ova pažljiva publika nije bila u nekoj koncertnoj dvorani, već u običnoj dnevnoj sobi.

Domaćin, Endi, bio je pozvao mog dečka i mene na ovaj kućni koncert. Mada je večerašnja pevačica imala nekoliko televizijskih i koncertnih nastupa, mi ranije nismo bili čuli za nju. Ali smo znali Endija i verovali mu, tako da smo odlučili da dođemo.

Ljudi svih uzrasta i porekla nagurali su se u skromnoj dnevnoj sobi, privučeni svojom ljubavlju prema muzici. Zajedno smo se smejali i uzdisali zbog priča o pesmama, dok su umetnici objašnjavali komade napisane za kampanju protiv nasilja ili inspirisane pevačicom autističnom nećakom, koja je želela da je ljudi stvarno čuju. Pevali smo svi zajedno, falširali u dobro poznatim pesmama. Mada se nismo međusobno poznavali, te večeri nas je povezala naša zahvalnost prema muzičarima.

Kad sam kasnije razgovarala sa svojim dečkom, rekla sam mu kako me je poneo taj doživljaj kao slika onog što predstavlja crkvena zajednica – grupa ljudi koji su došli sa raznih životnih puteva, privučeni jedni drugima zbog svoje ljubavi prema Isusu i fokusirani na nešto lepo. Možemo se sresti kao stranci, ali se takođe možemo međusobno povezati deleći ljubav prema Bogu.

„Uostalom, zašto smo uopšte tamo išli?“ - pitao me je dečko dok smo razgovarali o analogiji. Nismo otišli zato što smo znali pevačicu. Otišli smo jer smo znali Endija. A pošto nam je Endi bio poznat, predstavljeno nam je nešto što nam je dirnulo srca.

Zar često nije tako kad se sretnemo sa Bogom? Znam ljude koji su došli u crkvenu zajednicu zbog prijateljstva sa nekim koji je već upoznao Isusa. Mlade roditelje koji su stekli prijatelje u crkvenoj grupi za najmlađe i počeli da prisustvuju Subotnoj školi ili Razigranoj crkvi. Porodicu čiji su članovi postali adventisti, jer se ćaskanje „preko plota“ sa susedima-adventistima pretvorilo u proučavanje Biblije. Jednu tinejdžerku koja je svoje roditelje dovela u crkvu u kojoj je bila njena muzička škola. Mlade odrasle ljude koji su se zainteresovali za hrišćanstvo u razgovorima u kafćima i živeći među prijateljima koji su upoznali Isusa.

Setila sam se biblijske priče o Natanailu i Filipu. Kad je Filip rekao svom prijatelju da je našao Mesiju, Natanailo je uzviknuo : „Isus, sin Josifov iz Nazareta!... Iz Nazareta može li biti što dobro?“

Zamišljam da se Filip nasmešio. „Dođi i vidi“, rekao je. (Jovan 1,45-46)

Natanailo je sreo Isusa zato što je poznavao Filipa.

Dok sam razmišljala o ovoj priči i doživljenom koncertu u dnevnoj sobi, pomislila sam: Želim da postanem ona vrsta ljudi koji privlače druge do Tvorca muzike, ljubavi i samog života.

Da li će se ove godine neki ljudi sresti sa Isusom zato što poznaju vas? ☺

Linnet Alkok, koja je diplomirala na Južnom adventističkom univerzitetu, živi u Votfordu, Ujedinjeno Kraljevstvo, gde je producent i voditelj na Adventističkom radiju London.